

Mening, at der ikke var en saadan Dobbeltthed i Anerkjendelsen. Forresten yttrede han, at han antog, at et Religions-samfund kunde anerkjendes af Administrationen, hvormed han dog ikke vilde nægte, at der ogsaa kunde gives en Lov i saa Henseende. Han antog, at dersom det var blevet en Vedtægt at anerkjende saadanne Samfund ved Lov, vilde Administrationen ikke kunne gjøre det; men da der ikke forelaae noget Præcedens i saa Henseende, vilde Sagen efter sin Natur henhøre under Administrationen. Derimod bemærkede han, at det, at Administrationen havde anerkjendt et saadant Troes-samfund, ingensunde udelukkede, at Lovgivningsmagten ogsaa kunde gjøre det som den Autoritet, der stod høiest. Med Hensyn til Slutningen af Forespørgselen, om Ministeren var villig til at anerkjende det herværende Methodist-samfund, yttrede han, at han for sit og det Ministeriums Bedkommende, som han repræsenterede, ikke kunde have Noget imod en saadan Anerkjendelse, men at det ikke var dette Ministerium alene, i hvis Haand Afgjørelsen laa, idet der derom maatte brevveksles med Justitsministeriet. Smidlertid erklærede han sig villig til, naar en Ansøgning indkom fra de Bedkommende, at tage Sagen i sin Haand, og som sin Mening om det Samfund, der var Tale om, yttrede han Følgende: „Efter Alt, hvad der er kommet til min Kundskab — jeg har søgt Oplysning i saa Henseende — har jeg ikke erfaret Andet, end at det Samfund, der her er Tale om, er et roligt Samfund, i hvis Midte der findes alvorlige Krisne, saa at det paa ingen Maade vilde kunne være truende for Statsordenen, om et saadant Samfund bliver anerkjendt.“ Efter at dette var foresaldet den 17de December 1861, indkom der under 30te December s. A. et Andragende fra det herværende Methodist-samfund til Kirke- og Underviisningsministeriet, og som Svar herpaa erholdt Samfundets Formand den 12te December 1862, altsaa omtrent et Aar efter, en Skrivelse fra Kirke- og Underviisningsministeriet, hvori Ministeren erklærede, at han efter at have brevvekslet med Justitsministeriet, maatte anmode det her i Staden værende Methodist-samfund om Oplysninger om dets Organisation og

dets Forhold til andre Menigheder her i Landet, samt om et Forslag til en Repræsentation overfor Regjeringen. Disse Oplysninger med tilhørende Forslag bleve indsendte den 16de Januar 1863, og Kirke- og Underviisningsministeriet svarede derpaa den 2den Oktober 1863 — altsaa atter en rum Tid efter — at det efter Brevveksling med Justitsministeriet fandt det gjorte Tilbud antageligt, men maatte dog fordrø adskillige Bestemmelser tilføiede, og erklærede, naar dette var skeet, at ville neblægge Forestilling til Kongen om Anerkjendelse af Samfundet. Disse senere begjærede Tilføielser ere indleverede og erklærede for fyldestgjørende, hvorpaa Bureauchefen i Kirke- og Underviisningsministeriet har erklæret Ansøgeren, som flere Gange har været i Ministeriet for at forespørge om Sagen, at den nu var saavidt fremmet, at den kun manglede Hans Majestæts Underskrift, men da indtraf den Begivenhed, som ryste sa mange Forhold, nemlig Hans Majestæt Kong Frederik den Syvendes Død, og kort efter indtraadte det Ministerkabinet, hvorved den daværende Kirke- og Underviisningsminister aftraadte fra denne sin Post, medens den nuværende høitagtede Kirke- og Underviisningsminister indtog hans Plads. Formanden for Samfundet var dengang fraværende, men efter sin Hjemkomst har han henvendt sig til Kirke- og Underviisningsministeren for at spørge, hvorledes Sagen stod, og han har da af denne modtaget Underretning om, at han maatte ønske yderligere Oplysning om Adskilligt, samt den Betsked, at han maatte fordrø Betænkningstid, da det nu var ham, der bar Ansvaret. Formanden for Methodist-samfundet havde imidlertid, da han modtog den Underretning, at Sagen var saavidt fremmet, at den kun manglede Hans Majestæts Underskrift, igjennem den amerikanske Minister underrettet Moderkirken i Amerika om, at Samfundet her efter al Sandsynlighed inden ret lang Tid vilde være anerkjendt, og den ufornøede Standsning, der nu er indtraadt, er ham derfor temmelig ubehagelig, hvorfor han har henvendt sig til mig og anmodet mig om at stille den Forespørgsel til den høitærede Minister, som jeg nu ret strax skal tillade mig at henvende til ham. Jeg har